

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. 656/08.09.2009

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. "X" S.R.L. Iașiînregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr.....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași cu adresa nr., înregistrată la instituția noastră sub nr. din 30.06.2009, cu privire la contestația formulată de **S.C. "X" S.R.L.** cu sediul în Iași, str., județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr., cod unic de înregistrare RO, formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Suma contestată este în valoare totală de S lei și reprezintă:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de reprezentantul legal al societății, în persoana d-lui administrator Costin Gabriel și poartă amprenta ștampilei, în original.

Contestația a fost depusă în data de **18.06.2009** la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, unde a fost înregistrată sub nr., în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat petentei cu adresa nr., pe care reprezentantul societății a semnat și a aplicat ștampila, adresă anexată în copie la dosarul cauzei.

Contestația este însoțită de Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr., semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. Iași**, ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "X" S.R.L. Iași contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 18.05.2009, motivând în susținerea contestației următoarele:

1. Organul de inspecție fiscală a stabilit că datorează bugetului de stat TVA suplimentară în sumă de **S lei** ca urmare a neacordării, în mod eronat, a dreptului de deducere a TVA de pe facturi reprezentând materiale de construcții și prestări servicii executate la investiția reprezentând casă de vacanță - Cabana Haiducii - situată în comuna Mânăstirea Humorului, sat Poiana Micului, construită și înregistrată pe numele persoanei fizice Costin Gabriel, apreciind că achizițiile nu sunt destinate unor operațiuni taxabile.

Aceasta deoarece așa cum rezultă din contractul de asociere în participațiune, persoana fizică Costin Gabriel pune la dispoziție terenul și autorizația de construire în timp ce societatea asigură finanțarea casei de vacanță, urmând ca, ulterior recepției imobilul să fie exploatat, beneficiile sau pierderile fiind repartizate proporțional asociaților. În acest context, este lipsit de relevanță că bunul imobil edificat prin aportul societății noastre a fost înscris pe numele proprietarului terenului, atât timp cât contractul de asociere în participațiune îi dă posibilitatea să-l exploateze, urmând ca din venituri să obțină o cotă parte de 75%.

Menționează că societatea are în obiectul de activitate servicii de cazare cod CAEN 5590 Alte servicii de cazare, 5520 Facilități de cazare pentru vacanțe și perioade de scurtă durată, respectiv Închirierea și subînchirierea bunurilor imobiliare proprii sau închiriate, obiect de activitate în acord cu destinația construcției specificată în autorizația de construcție - casa de vacanță.

Mai mult decât atât, societatea a emis și facturi către terți în temeiul contractului de asociere în participațiune facturi având drept obiect închirierea casei de vacanță, fapt ce arată, fără nici o îndoială ca edificarea construcției a fost efectuată în vederea realizării de venit (operațiuni taxabile).

Așa fiind, este cert ca societatea avea dreptul să deducă TVA-ul aferent facturilor de materiale și prestări servicii aferente construirii casei de vacanță, facturile cuprinzând toate elementele prevăzute de art. 155 din Codul fiscal având loc livrarea bunurilor, precum și plata contravalorii acestora, inclusiv TVA-ului, taxa pe care furnizorul a colectat-o și a virat-o la bugetul de stat.

2. Contestă suma de **S lei** reprezentând diferență de taxă pe valoarea adăugată stabilită de organele de inspecție fiscală ca urmare a neacordării dreptului de deducere a TVA de pe facturi de chirie pentru care societatea nu a prezentat Notificare conform Anexei nr. 1 la Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Aceasta deoarece consideră că se impune recalcularea acestei sume și a majorărilor de întârziere deoarece organul de control fiscal nu a avut în vedere notificările ce au fost prezentate de societatea noastră și a apreciat greșit asupra culpei acesteia.

Astfel, în ceea ce privește facturile emise de SC Tomlogistic SRL, organele de control nu au avut în vedere notificarea formulată de locatar la data de 30 ianuarie 2008.

În ceea ce privește facturile emise de celelalte societăți, precizează că societatea nu are nici o culpă în nedepunerea/depunerea cu întârziere de către locatari a notificărilor privind opțiunea pentru taxarea operațiunilor scutite conform art. 141 alin.(2) lit. e), aceasta solicitându-le să ștorneze facturile.

Mai mult decât atât, până la data de 01.01.2008, societățile care închiriau bunurile imobile nu aveau vreo obligație de transmitere a notificării făcute D.G.F.P. către beneficiari (clienți), putându-se prezuma de către societățile beneficiare că acestea le-au depus atât timp cât în factură era evidențiată taxa de plată.

De asemenea, apreciază că sancțiunea nedeductibilității taxei la beneficiar în cazul omisiunii prestatorului de a notifica D.G.F.P. constituie o aplicare formală și excesivă a legii atât timp cât prestatorul a evidențiat taxa în decontul de TVA și eventual a și achitat-o către bugetul de stat.

În acest context, consideră că rațiunea edictării punctelor 38-40 din Normele de aplicare a Codului fiscal rezidă în intenția legiuitorului de a controla, în mod strict cazurile de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată, în sensul de a limita, prin depunerea notificărilor, a situațiilor în care prestatorul emite o factură ce cuprinde TVA-ul, factura ce este achitată fără a evidenția aceasta prin decontul de TVA.

Această concluzie se impune având în vedere mențiunea specificată în cuprinsul pct. 38 din Norme potrivit căreia "Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare".

Totodată, contestă și quantumul diferențelor stabilite, apreciind că acesta nu este corect calculat.

Pentru considerentele prezentate solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. și a Raportului de inspecție fiscală nr.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Finanțelor Publice a Județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. au stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, diferență din care societatea supusă inspecției fiscale, **S.C. "X" S.R.L. Iași** contestă suma de S lei. De asemenea, prin aceeași decizie s-au stabilit majorări de întârziere în sumă de S lei pe care societatea le contestă integral.

Organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

1. Societatea nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferentă materialelor de construcții și prestări servicii executate la investiția reprezentând Casă de vacanță - Cabana Haiducii, situată în comuna Mânăstirea Humorului, sat Poiana Micului deoarece aceasta a fost construită și înregistrată pe numele persoanei fizice Costin Gabriel, administrator la **S.C. "X" S.R.L. Iași**. Temeiul legal invocat este art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

2. Societatea nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** înscrisă în facturi de chirie pentru care nu a prezentat Notificarea conform anexei nr. 1 la Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare. Temeiul legal invocat este art. 141 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și punctul 40 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004.

3. Pentru plata cu întârziere a diferențelor stabilite a calculat majorări de întârziere în sumă de **S lei**, până la data de 15.05.2009, conform prevederilor art. 116 și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative referitoare la speta analizată în vigoare în perioada verificată se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este de a stabili dacă petenta poate beneficia de dreptul de deducere a acestei taxe aferentă achizițiilor de bunuri și servicii

destinate realizării unei investiții, în condițiile în care construcția a fost înregistrată pe numele persoanei fizice Costin Gabriel.

Perioada supusă verificării în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată: 20.01.2005 - 31.12.2008.

În fapt, organele de control din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală au efectuat inspecția fiscală la **S.C. "X" S.R.L. Iași** în urma căreia au încheiat Raportul de inspecție fiscală nr.

Potrivit celor consemnate în acest raport, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență suplimentară de taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** ca urmare a neacordării dreptului de deducere pentru materiale de construcții achiziționate și prestări servicii executate aferente investiției reprezentând Casă de vacanță - Cabana Haiducii situată în comuna Mănăstirea Humorului, sat Poiana Micului deoarece aceasta a fost construită și înregistrată pe numele persoanei fizice Costin Gabriel administrator al societății contestatoare, invocând ca temei legal art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Petenta contestă neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, solicitând anularea Deciziei de impunere nr. și Raportului de inspecție fiscală nr. din 18.05.2009, aducând în sprijinul solicitării sale argumentele prezentate în sinteză la pct. I al prezentei decizii.

În drept, speței analizate îi sunt aplicabile prevederile art. 145, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde referitor la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile și serviciile achiziționate, se stipulează:

"ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

*[...] (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, **dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:***

*a) **operațiuni taxabile; [...]"***

Astfel, potrivit prevederilor legale citate mai sus, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile și serviciile achiziționate este condiționat de utilizarea acestora "*în folosul operațiunilor sale taxabile*", cu alte cuvinte orice persoană înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa aferentă bunurilor care i-au fost livrate, respectiv prestărilor de servicii care i-au fost prestate de către persoane impozabile, cu condiția de a justifica că acele bunuri sau servicii sunt destinate a fi utilizate în scopul operațiunilor sale taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Totodată, prevederile art. 146, alin. (1), lit. a) din actul normativ menționat mai sus, referitor la condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, precizează că:

"(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) **pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5); [...]**".

În temeiul prevederilor legale citate mai sus, se reține că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată este necesar ca suma datorată sau achitată să fie aferentă unor bunuri care au fost livrate sau servicii care au fost ori urmează să fie prestate în beneficiul agentului economic care solicită acest drept.

Din documentele existente la dosarul cauzei s-au reținut următoarele:

Autorizația de construire nr. 214/16.11.2007 emisă de Consiliul Județean Suceava prin care s-a autorizat executarea lucrărilor de construire pentru Casă de vacanță și bransament electric pe terenul situat în județul Suceava, comuna Mănăstirea Humorului, satul Poiana Micului, a fost eliberată ca urmare a cererii adresate de Costin Gabriel și Costin Cristina.

La finalizarea lucrărilor s-a întocmit Procesul-verbal de recepție fără număr și fără dată semnat de Costin Gabriel în calitate de **proprietar** și de un delegat al administrației publice locale, în data de 05.02.2009 fiind întocmit și Procesul-verbal de recepție și punere în funcțiune.

Mai mult, din Adeverința nr. 567 eliberată de Primăria comunei Mănăstirea Humorului în data de 23.04.2009, transmisă prin fax la cererea organelor de inspecție fiscală, rezultă că această Casă de vacanță a fost înscrisă în Registrul agricol al acestei comune vol. I poz.73 pe numele persoanei fizice Costin Gabriel.

Ca urmare, Casa de vacanță - Cabana Haiducii nu este proprietatea **S.C. "X" S.R.L. Iași**, ci a persoanei fizice Costin Gabriel, astfel că bunurile livrate și serviciile prestate pentru realizarea acesteia nu pot fi considerate ca fiind în beneficiul societății contestatoare.

Petenta susține că beneficiază de dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții deoarece conform Contractului de asociere încheiat cu persoana fizică Costin Gabriel, acesta din urmă pune la dispoziție terenul și autorizația de construire, iar **S.C. "X" S.R.L. Iași** asigură finanțarea casei de vacanță, urmând ca imobilul să fie exploatat în comun, beneficiile și pierderile fiind repartizate proporțional asociaților.

Din analiza Contractului de asociere în participațiune fără număr și fără dată încheiat între societatea contestatoare și persoana fizică Costin Gabriel, existent la dosarul cauzei, organul de soluționare competent a reținut următoarele:

Potrivit Art. 4 din contract, obiectul acestuia este *"ca împreună să desfășoare activități rentabile având ca obiect realizarea și exploatarea unei investiții reprezentând casă de vacanță și amenajări pentru recreere,*

situată în satul Poiana Micului, Comuna Mănăstirea Humorului, Județul Suceava.", iar potrivit Art. 5 "Contribuția fiecărei părți la realizarea activităților economice comune convenite" lit. a) S.C. "X" S.R.L. Iași contribuie cu "asigurarea surselor financiare pentru realizarea efectivă a investiției; valoarea estimată a resurselor financiare necesare pentru realizarea investiției este de 125.000 euro."

Ca urmare, petenta s-a angajat să participe în această asocieră cu suma de 125.000 euro din care să fie asigurată finanțarea investiției reprezentând casă de vacanță, însă nu rezultă din nici unul din articolele acestui contract că prin aceasta ar deveni proprietara construcției realizate.

Mai mult, așa cum rezultă din Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr., semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, societatea contestatoare nu a înregistrat în contabilitatea proprie nici o operațiune specifică privind asocieră în participațiune, potrivit prevederilor Reglementarilor contabile conforme cu directivele europene aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. Nici la dosarul contestației petenta nu a depus documente din care să rezulte că a înregistrat în evidența financiar contabilă astfel de operațiuni.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că a emis facturi către terți în temeiul contractului de asocieră în participațiune având drept obiect închirierea casei de vacanță, organul de soluționare competent a reținut faptul că la dosarul contestației au fost depuse copii după facturile fiscale de chirie seria IS CMT nr. în sumă totală de S lei și nr. în sumă totală de S lei, emise după data încheierii inspecției fiscale, facturi care au fost emise eronat de petentă deoarece aceasta nu este proprietara cabanei închiriate.

Se poate concluziona că, în fapt, contractul de asocieră în participațiune nu a fost pus în practică, deoarece investiția a devenit proprietatea persoanei fizice Costin Gabriel, societatea contestatoare în mod eronat înregistrând în contabilitatea proprie, respectiv în contul 231 "Imobilizări corporale în curs", bunurile și serviciile achiziționate pentru realizarea acesteia. De asemenea, petenta a dedus în mod eronat taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor bunuri și servicii așa cum corect au reținut organele de inspecție fiscală, drept pentru care urmează a se respinge contestația pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei, ca neîntemeiată.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere în sumă de S lei, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă aceasta a fost corect stabilită, în condițiile în care petenta a dedus taxa aferentă unor facturi de chirie, dar nu a prezentat Notificare conform Anexei nr. 1 la Normele

metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004.

În fapt, așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr., petenta a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de **S lei** aferentă unor facturi reprezentând contravaloare chirie spațiu de comercializare emise de S.C. Tomlogistic S.R.L. Iași pentru perioada, S.C. Compania de Arhivare S.R.L. pentru perioada 01.01.2007 - 30.08.2007, S.C. Marimid S.R.L. pentru perioada 01.08.2007 - 31.12.2008 și S.C. Big S.R.L. Vaslui pentru perioada 01.01.2007 - 31.12.2007.

Organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru această sumă deoarece societățile furnizoare nu și-au exercitat opțiunea pentru taxarea operațiunii de închiriere care potrivit art. 141 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, este operațiune scutită.

În drept, sunt incidente prevederile art. 141 alin. (2) lit. e) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale punctelor 38. și 40. ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, în vigoare în anul 2007:

"Codul fiscal:

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

ART. 141

[...]

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spații sau locații pentru parcare autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor;

(3) Orice persoana impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

38. (1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia din operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un

bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat la sau după data aderării, în condițiile prevăzute la alin. (2) - (9). [...]

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data depunerii notificării sau de la o alta data ulterioară înscrisă în notificare. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, aceasta parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizat pentru operațiuni taxabile, exprimată în procente, se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal. [...]

40. [...] Daca o persoana impozabila a facturat în mod eronat cu taxa livrări de bunuri și sau prestări de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise. **Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită.** Aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă și emiterea unei noi facturi fără taxă." , respectiv în anul 2008:

"Codul fiscal:

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

ART. 141

[...]

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spații sau locații pentru parcare autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor;

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

38. (1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.[...]

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data înscrisă în notificare. O

copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizat pentru operațiuni taxabile se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal.

*[...] 40. Cu excepția celor prevăzute la art. 141 alin (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operațiunile scutite prevăzute de art. 141 din Codul fiscal[...] Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri și sau prestări de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise. **Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă și emiterea unei noi facturi fără taxă.**"*

Astfel, conform prevederilor legale sus-citate, rezultă că în cazul operațiunilor de închiriere de bunuri imobile este obligatorie aplicarea regimului de scutire, cu excepția cazului în care locatorii, în calitate de prestatori, notifică organul fiscal cu privire la opțiunea de aplicare a regimului de taxare. În caz contrar, beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au drept de deducere a taxei aplicată în mod eronat pentru o operațiune scutită și au obligația să solicite prestatorilor stornarea facturilor cu TVA și emiterea unor noi facturi fără TVA.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că **S.C. "X" S.R.L. Iași**, în calitate de chiriaș, a prezentat organelor de inspecție fiscală două notificări privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, depuse de următoarele societăți:

- S.C. "TOMLOGISTICS" S.R.L. Iași - înregistrată la Administrația Finanțelor Publice Comunale Iași sub nr. din 07.10.2008 pentru un spațiu în suprafață de 360 mp situat în localitatea Tomești, Hala 4/3, jud. Iași începând cu data de **30.09.2008**;

- S.C. BIG S.R.L. Vaslui - înregistrată la organul fiscal sub nr. pentru suprafața de 230 mp din spațiul comercial din strada, corpul C 2 începând cu data de 01.01.2008.

Organul de soluționare competent a reținut faptul că pentru societățile și perioadele pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, societatea nu a prezentat notificări valabile în timpul inspecției fiscale.

Ulterior finalizării inspecției fiscale, **S.C. "X" S.R.L. Iași** a obținut de la S.C. "TOMLOGISTICS" S.R.L. Iași două notificări astfel:

- una depusă la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași unde a fost înregistrată sub nr. pentru un spațiu în suprafață

de 360 mp situat în localitatea Tomești, Hala 4/3, jud. Iași începând cu data de **02.10.2006**;

- una depusă la Administrația Finanțelor Publice Comunale Iași unde a fost înregistrată sub nr. pentru un spațiu în suprafață de 60 mp situat în localitatea jud. Iași începând cu data de **23.01.2008**.

Cu adresa nr., organul de soluționare competent a trimis aceste notificări organelor de inspecție fiscală oferindu-i posibilitatea să se pronunțe asupra lor, conform prevederilor art. 213 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Organele de inspecție fiscală au răspuns cu adresa nr., fără a se pronunța asupra valabilității acestor notificări sau asupra influenței acestora asupra diferenței de taxă pe valoarea adăugată stabilite, limitându-se doar la a menționa că acestea nu au fost prezentate în timpul inspecției fiscale.

În lipsa unei opinii a organelor de inspecție fiscală și a unei prezentări concrete în Raportul de inspecție fiscală a componenței diferenței de taxă pe valoarea adăugată stabilite pe prestatori și perioade de timp, organul de soluționare competent nu se poate pronunța cu privire la influența fiscală a acestor notificări.

Ca urmare, organul de soluționare competent va face aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”, urmând a desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr..... din 18.05.2009 referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere în sumă de S lei, iar organele de inspecție fiscală vor reanaliza situația taxei pe valoarea adăugată ținând cont de cele precizate în prezenta decizie.

Se vor avea în vedere și Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005, care la pct. 12.7. prevede:

“Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”, precum și prevederile punctului 102.5 din Normele metodologice de aplicare a ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004, care reglementează:

“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală,

este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.", cu mențiunea ca art. 185 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, a devenit prin republicare art. 216.

Organul fiscal va ține cont și de prevederile art. 47 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

"(2) Desființarea totală sau parțială, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage desființarea totală sau parțială a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor principale anulate."

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 141 alin. (2) lit. e) și alin. (3), art. 145 alin. (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale punctelor 38. și 40. ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 și art. 216 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordinului ministrului finanțelor publice 1230/2009, Directorul coordonator al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. Iași**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** și majorările de întârziere în sumă de **S lei**, urmând ca Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Finanțelor Publice a Județului Iași, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit decizia contestată, să reanalizeze situația de fapt pentru aceleași obligații bugetare și aceeași perioadă având în vedere cele reținute în cuprinsul prezentei decizii și actele normative incidente în materie în perioada verificată.

Art. 3 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.